

гови видоизмѣненія, и прѣсно, и кисело, и блажно и постно, и рѣдко и гжсто, и всѣкакво друго, що іе мжчено да прѣброимъ, бѣше іедна голѣма тайна за другы-ти готвачкы, и тѣа сама часто помираше отъ смѣлъ кога приказваше за нѣкоіж отъ нѣи-ни-ти другаркы, че ся мжчила да ся сравни съ нѣіж.

Кога дойдіахъ въ кѣши гости или за обѣдъ или за вечеріж, то возбуждахъ всичкѣ-тѣ сидѣ на душиж-тѣж и за нѣіж нѣмаше по приіатно зрѣ-лице отъ чемодани и дисаци натрупани на одѣръ-тѣ, защо-то тѣа всѣкогы добиваше отъ това нови сили и ново трѣжество.

А сега за сега обаче Чина Хлоіа стои и глѣда внимателно въ тиганъ-тѣ, и въ това смиренно заніатиіе ще іж оставимъ догдѣ свршимъ изображеніе-то на колибж-тѣж.

Въ кѣтъ-тѣ стоіаше одѣръ, чисто покритъ съ бѣло като снѣгъ покрывало, а прѣдъ одѣръ-тѣ послана доста голѣма черга (килимъ). На тойзи келимъ Чина Хлоіа іе была ступанка, като жена коіа-то има познанство съ высокій-тѣ классъ. И той-зи келимъ и одѣръ-тѣ прѣдъ кои-то бѣше посланъ и всичкій-тѣ кѣтъ, въ колибж-тѣж бѣхъ уредены съ особно залѣганіе, и колко-то бѣ възможно пазіашеся да го не мрѣіжтъ и да го не тѣпчіжтъ доли хора. Той-зи кѣтъ бѣше отреденъ за гости. Въ другій-тѣ кѣтъ имаше

и тамъ одѣръ, нѣ не толкосъ примѣ-ненъ, и отреденъ за спаніе, стѣна-та, възъ огнище-то бѣше украсена съ шярени картинкы отъ священно-то Писаніе и съ портретъ-тѣ (живописно изображение) на генерала Вашингтона, изображенъ и намазанъ съ бои така гдѣ-то и самъ-си бы ся оплашилъ, ако бы видѣлъ образъ-тѣ си.

Въ той-зи кѣтъ на іеднѣ дръвянѣ лавкѣ (скемліж) два кѣдравы момченца съ чрѣни лѣскави очи съ тлѣсти лѣщелеви бузи залисвахъ ся да учіжтъ іедно дѣте да ходи, и какъ-то іе обикновеніе укрѣпвахъ го на крака-та му и го уравновѣсвахъ на іеднѣж мигъ и подиръ ся трѣкуліжше и всѣко іедно паданіе возбуждаше удовол-ствиіе, като да вршіаше дѣте-то нѣщо много умно.

Прѣдъ огнище-то стоіаше іедна трапеза съ раскрывени крака, покрита съ бѣлъ мѣсаль, и на нѣіж бѣхъ разредени чешкы съ блюда съ най хубавѣж на-правѣж и другы принадлежности на трапезж-тѣж. Прѣдъ трапезж-тѣж сѣдѣше Чичо Томъ, най добра-та рѣкѣж на Господина Шельби, и като ще бѣде той герой на нашѣж-тѣж приказъ, то дѣж-ны смы да прѣдставимъ на читатели-ти шеговій-тѣ портретъ съ дагеро-типическѣж вѣрность.

Той бѣше дебелічкѣж имаше широки плѣщи, чловѣкѣж съ іакѣж направѣж, съвсѣмъ чрѣнъ, и лице-то му чисто африканскій типъ пзражяваше положи-